

Η Αγία Ζώνη προστατεύει το Αιγαίο στις δύσκολες στιγμές του

/ [Πεμπτούσία](#)

[Προηγούμενη δημοσίευση: <http://bitly.com/1hOUBJJ>]

Γ΄

Εν τω μεταξύ τα πολεμικά γεγονότα της Επανάστασης είχαν απλωθεί και στις Κυκλάδες, όπου εδημιούργησαν κατάσταση αναρχίας, έξαψη πνευμάτων και εμφάνιση φατριών. Οι μεν υπεστήριζαν τον αγώνα, οι δε, κυρίως οι Καθολικοί, αντιδρούσαν. Η κήρυξη της Επανάστασης στη Σαντορίνη, στις 5 Μαΐου 1821, έδωσε στον Σανταντώνιο την ευκαιρία να κρίνει, ότι είχε συμφέρον να παραμείνει εκεί, αφ' ενός επειδή διέθετε τον κατάλληλο χώρο να κρύψει, με περισσή φροντίδα, τα κειμήλια που ιεροκρυφίως είχε μεταφέρει από την Κρήτη - ώστε λησμονημένα από τόπο και χρόνο να σταθεί αδύνατο να επανέλθουν στα χέρια των Ορθοδόξων - και αφ' ετέρου, επειδή, ως ιατρός θα ασκούσε το ιατρικό επάγγελμα, σε μια περίοδο που σ' ολόκληρη την επαρχία Σαντορίνης, με πληθυσμό 17.000 χριστιανούς η επιστημονική ιατρική περίθαλψη ήταν ανύπαρκτη (Μιχ. Χουλιαράκη, Γεωγραφική, διοικητική και πληθυσμιακή εξέλιξη της Ελλάδος (1821-1971), τόμ. Α΄ (Μέρος Α΄), Αθήναι 1977, σελ. 27, 32).

Μόλις μετὰ το 1833 παρουσιάζονται ἐπ’ αὐτῆς οἱ πρῶτοι ἐπιστήμονες ἰατροί, ὁ Γεώργιος Πίντος, χειρουργός, καὶ ὁ Ἰωσήφ Δεκιγάλας, διδάκτωρ τῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Σιένης (Ἰταλία) (Βασ. Σφυρόερα, *Ἰωσήφ Δεκιγάλας, Αθήναι 1960*, σελ. 5. Ματθαίου Ε. Μηνδρινού, *Οἱ ἰατροί τῆς Θήρας, εφημ. «Κυκλαδικὸν Φῶς», φύλ. 383-384/1986* σελ. 3. Πρβλ. καὶ ἐγγράφο Δήμου Καλλίστης ἀριθ. 532/10 Νοεμβρίου 1836. Σημειώνεται, ἀκόμη, ὅτι λίγα χρόνια ἀργότερα ὁ υἱὸς τοῦ Ἰωάννη Σανταντώνιος ἐλειτούργησε τὸ πρῶτο φαρμακεῖο στα Φηρά. Πρβλ. ἐγγράφο Ἐπαρχείου Θήρας (23 Φεβρουαρίου 1843), ὅπου υπογράφει γιὰ ποσὸν 600 δρχ. ὡς ἀντιμισθία τοῦ, ἐνεκὰ χορηγήσεως «φαρμάκων πρὸς τοὺς ἐνδεεῖς» (Φάκελ. Λεπροκομείου).

Το γεγονός ὅτι ὁ Σανταντώνιος περιέθαλψε καὶ ἐπροστάτευσε τοὺς ἐνδεεῖς τῆς νήσου σε μια, ὄντως, κρίσιμη περίοδο, ἦταν γνωστὸ ὄχι μόνο στο ἐυρύτερο κοινὸ τοῦ τόπου, ἀλλὰ καὶ στὴν τότε προσωρινὴ Διοίκηση τῆς Ελλάδος, στο Ναύπλιο, ἡ ὁποία διὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν Γρηγορίου Δικαίου (Παπαφλέσσα), τοῦ ἀπέστειλε ἐγγράφο τὸ ἔτος 1824, με τὸ ὁποῖο τὸν ἐπαινοῦσε διὰ «τα φιλελληνικὰ φρονήματα καὶ τα φιλάνθρωπα ἔργα τοῦ» (Ι. Δελένδα, *Οἱ Καθολικοὶ τῆς Σαντορίνης, Αθήναι 1949*, σελ. 221).

Με τὸ τελευταῖο δεδομένο δηλ. τὴν προσφορὰ ἰατρικῶν υπηρεσιῶν πρὸς τοὺς κατοίκους τῆς Σαντορίνης, ὁ Σανταντώνιος ἐθεωρεῖτο ὑπεράνω κάθε υποψίας, «τιμῶμενος καὶ ἀγαπώμενος παρὰ πάντων μέχρι τὸ 1829, ὅταν παρουσιάσθηκε τὸ ζήτημα τῶν ἱερῶν κειμηλίων», ὅπως ἀναφέρει τὸ «Θηραϊκὸ» ἐγγράφο. Καθὼς, ὁμως, πέρασαν τὰ πρῶτα χρόνια ἀπὸ τὴν κήρυξη τῆς Ἐπαναστάσεως καὶ υποχωροῦσε ἡ κοινωνικὴ ἀναταραχὴ, ἀρχισε νὰ μεταδίδεται ὁ πρῶτος ψίθυρος γύρω ἀπὸ τὸ θέμα τῶν κειμηλίων, προερχόμενος ἀπὸ ἀκριτομύθιες τῆς συζύγου τοῦ Στεφανίας, ἀνάμεσα στὶς καθολικὲς οἰκογένειες τῶν Φηρῶν. Ἐγινε, δηλαδή, ὅ,τι συνέβη στὴν Αἶνο με τὴν σύζυγο τοῦ ἱερέα, ἡ ὁποία κρυφὰ ἀπὸ τὸ σύζυγό της, ἔκοψε ἓνα τεμάχιο πρὶν τὴν παραδώσουν στὸν προηγούμενο Διονύσιο, ἡ ὁποία κατόπιν θείας ἐπεμβάσεως ἀναγκάστηκε νὰ μετανοήσῃ καὶ με ἐπιστολὴ της τὸ 1839, νὰ τὸ ἀναφέρει στὴ Μονὴ καὶ νὰ παρακαλέσῃ νὰ στείλουν ἐκπροσώπους γιὰ νὰ παραλάβουν τὸ τεμάχιο.

Γιὰ τὸ περιστατικὸ τῆς Σαντορίνης γνῶση τῶν πληροφοριῶν ἔλαβε καὶ ἡ Μονὴ Βατοπαιδίου, ἡ ὁποία σε συνδυασμὸ με τὰ συμβάντα στο λιμάνι τοῦ Ηρακλείου, ἀπέστειλε γράμματα στὸν Σανταντώνιο ζητοῦσα νὰ τῆς ἐπιστρέψῃ τὰ ἱερά κειμήλια (*Τὰ Γράμματα αὐτὰ δὲν ἔχουν ἀνευρεθεῖ ἀκόμη*).

Παραλλήλως, παρεκάλεσε τὸν Οἰκουμενικὸ Πατριάρχη Ἀγαθάγγελο (1826-1830), νὰ παρέμβῃ ἐπὶ τοῦ θέματος, καθὼς καὶ τὸν Θηραῖο Ρώσο πρόξενο Βασίλειο Σ.

Μαρκεζίνη (Πρβλ. Ματθ. Ε. Μηνδρινοῦ, *Θηραϊκὰ Ανάλεκτα, έκδοση Ιδρύματος Μπελλώ- νια, Αθήνα 1995, σελ. 52*). Τότε ενημερώθηκε η Μονή από τον Επίσκοπο του νησιού, Ζαχαρία, η οποία έστειλε τον προηγούμενο Διονύσιο, το 1831 στη Σαντορίνη. Ο πρόξενος ζήτησε για την απόδοση της Αγίας Ζώνης 15.000 γρόσια, και ο λαός με συγκινητική προθυμία συγκέντρωσε το ποσό. Έτσι εξαγοράσθηκε η Αγία Ζώνη και γύρισε στη Μονή Βατοπαιδίου

Σημειώνομε επίσης το γεγονός ότι, το 1864 η Αγία Ζώνη μεταφέρθηκε στην Κωνσταντινούπολη, εξαιτίας της χολέρας που μάστιζε τους κατοίκους της. Μόλις πλησίασε το καράβι στο λιμάνι, η χολέρα έπαυσε και κανένας από τους ασθενείς δεν πέθανε. Αυτό το παράδοξο θαύμα κίνησε την περιέργεια του σουλτάνου, που ζήτησε την Τιμία Ζώνη στα ανάκτορα για να την ασπασθεί. Κατά το διάστημα της παραμονής της Αγίας Ζώνης στην Κωνσταντινούπολη, ένας Έλληνας κάτοικος του Γαλατά ζήτησε να μεταφερθεί στο σπίτι του, γιατί ο γιός του ασθενούσε βαριά. Όταν όμως έφθασε η Αγία Ζώνη, εκείνος είχε ήδη πεθάνει. Οι πατέρες όμως δεν απελπίσθηκαν. Αντίθετα ζήτησαν να δουν τον νεκρό. Μόλις τοποθέτησαν την Τιμία Ζώνη επάνω του, ο νεκρός αναστήθηκε.

Επίσης, το 1908, ενέσκηψε στην Κρήτη μια αρρώστια, που απειλούσε τις βελανιδιές, και, ως γνωστόν, τα βελανίδια ήταν ένα από τα σημαντικά εισοδήματα των αγροτών. Τότε οι κρητικοί βρισκόμενοι σε απόγνωση προσέτρεχαν με πίστη στη θεία βοήθεια. Ένα δε γνωστό μέσον ήταν να καταφεύγουν σε ολονύκτιες ακολουθίες, δεήσεις και λιτανείες στους αγρούς και τους κήπους, ανάλογα με την περίπτωση, με θαυματουργές εικόνες, όπως της Παναγίας της Κεράς, της Μεσοπαντήτησας κ. ά., και η μόνη τους ελπίδα απόμεινε στην πίστη. Έτσι εξαιτίας της αρρώστειας που χτύπησε τις βελανιδιές στο νησί, παρακάλεσαν τους πατέρες του Αγίου Όρους να φέρουν την Αγία Ζώνη της Παναγίας για να διώξει το κακό. Έτσι και έγινε. Στο ιστορικό αυτό γεγονός αναφέρεται και ο Καζαντζάκης, το οποίο σχολιάζει με τον δικό του τρόπο.

[Συνεχίζεται]